

Eurosystemets mandat til at sikre prisstabiliteten i euro-området indebærer, at pengepolitikken kun reagerer på valutakursudviklingen i det omfang, den udgør en trussel mod prisstabiliteten. Imidlertid kan Den Europæiske Centralbank (ECB) intervenere på valutamarkederne, som den gjorde det den 22. september 2000 sammen med gruppen af de syv mest industrialiserede lande (G7) som reaktion på eurokursens langvarige afvigelse fra et økonomisk begrundet niveau.

Set i et længere perspektiv påvirkes kursen af alle økonomiske politikker, ikke kun pengepolitikken. Skatte- og strukturpolitik har en indirekte indvirkning, da de påvirker de økonomiske aktørers forventninger. Strukturreform, der forbedrer arbejdsmarkedets funktion, ville øge det forventede afkast og således tiltrække investeringer til euro-området.

EU's økonomisk-politiske strategi er fastlagt i de bredt formulerede økonomisk-politiske retningslinjer for medlemsstaterne. Den tager sigte på politiske aktioner, som både sikrer stabiliteten og øger økonomiens produktionskapacitet. De vigtigste komponenter i denne strategi er den stabilitetsorienterede pengepolitik, som føres af ECB, og som støttes af en regelbaseret skattedisciplin, et omfattende program for mikro-økonomiske reformer på udbudssiden på produkt-, kapital- og arbejdsmarkederne samt en vifte af politikker, der specielt er møntet på at fremme en vidensbaseret økonomisk udvikling.

Kommissionen finder, at en hurtig gennemførelse af den strategi, der er fastlagt i de bredt formulerede økonomisk-politiske retningslinjer ville forbedre euro-områdets økonomiske præstationer og således støtte euroen på mellemlang sigt.

(2001/C 136 E/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2984/00

af Antonio Tajani (PPE-DE) til Kommissionen

(20. september 2000)

Om: Appletretssag mod iranske jøder dømt for spionage

Den 20. september 2000 vil der ifølge planerne blive afsagt dom i appletretssagen mod ti iranske jøder, der for to måneder siden dømtes for spionage til fordel for Israel og De Forenede Stater. Hvorledes agter Kommissionen i denne forbindelse at sikre, at de af det internationale samfund anerkendte retfærdighedsstandarder og menneskerettigheder overholdes?

Hvorledes vil Kommissionen i tråd med sine tidligere initiativer søge at undgå, at de iranske myndigheders adfærd ikke afviger fra de principper, der regulerer civile nationers adfærd, og at andre hensyn kommer til at veje tungere end retfærdighedshensyn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(12. oktober 2000)

Kommissionen følger med dyb bekymring sagen om menneskerettigheder i Iran. Problemerne vedrørende menneskerettigheder, herunder retssagen i Shiraz, er vigtige punkter i den brede dialog mellem Unionen og Iran.

I forbindelse med den særlige situation med de 13 iranske jøder, som i Shiraz står anklaget for spionage, har Den Europæiske Union og enkelte medlemsstater rettet flere henvendelser siden arrestationerne i april 1999. Herved har Unionen understreget betydningen af en åben og ærlig retssag, samt udtrykt skuffelse over manglende tilstedeværelse af et forsvar og bekymring over at retssagen ikke har kunnet overvåges af observatører. Efter kendelsen den 1. juli 2000 har Unionen anmodet appeldomstolen om at den straf, der ti af de anklagede er idømt, enten bliver nedsat eller frafaldet. Appletretens afgørelse den 21. september 2000 om strafnedsættelsen var særdeles velkommen. Kommissionen er dog fortsat bekymret over den manglende gennemsigtighed i den retslige procedure og beklager, at straffen ikke er reduceret yderligere eller simpelthen annulleret. Kommissionen vil fortsat være opmærksom på de dømtes skæbne og følge sagen meget nøje.

Den politiske situation i Iran er fortsat uklar. Den positive udvikling i forbindelse med det seneste parlamentsvalg og Irans voksende forståelse for internationale spørgsmål åbner nye muligheder for at udvikle en konstruktiv dialog om menneskerettigheder med den iranske regering. Kommissionen vil benytte enhver lejlighed til at støtte denne positive udvikling.

(2001/C 136 E/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2988/00

af Louisewies van der Laan (ELDR) til Kommissionen

(20. september 2000)

Om: Problemer i forbindelse med indførelsen af euroen

D66 har med bekymring taget til efterretning, at Europas største detailhandelskoncern i en åben skrivelse til de europæiske finansministre har advaret om, at pengeomsætningen vil stagnere med indførelsen af euroen i begyndelsen af 2002. Denne advarsel baserer detailhandelen på undersøgelser foretaget af Insead og WHU Koblenz. For at undgå problemer ved tidspunktet for indførelsen ønsker erhvervslivet, at forbrugerne allerede inden 1. januar 2002 kan indveksle europenge. Nederlandske forbrugere får ved udgangen af 2001 rådighed over et samlesæt, der omfatter ét eksemplar af alle euromønter.

Er Kommissionen ligesom vi af den opfattelse, at en kaotisk indførelse af euroen vil kunne påvirke offentlighedens støtte af den europæiske mønt i negativ retning?

Hvad er årsagerne til, at forbrugerne inden indførelsen af euroen ikke får udleveret europengesedler?

Er Kommissionen ligesom vi af den opfattelse, at udlevering af en symbolsk mængde mønter til reklameformål, som f.eks. det nederlandske samlesæt, ikke er nogen løsning på risikoen for en stagnation af pengeomsætningen den 1. januar 2002?

Er Kommissionen ligesom vi af den opfattelse, at privatpersoner inden 1. januar 2002 ikke alene bør råde over mønter, men også pengesedler, for at indførelsen kan blive en succes?

Agter Kommissionen på baggrund af de initiativer, som medlemsstaterne nu uafhængigt af hinanden iværksætter, at sammensætte en oversigt over bedste praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(17. november 2000)

Euroen bevirker, at de europæiske samlingsbestrebelse kommer til at berøre dagliglivet for over 300 millioner europæere. Forberedelsen af dens faktiske indførelse er således en opgave, der kommer i allerførste række for Kommissionen såvel som for medlemsstaterne. Med henblik på at overgangen til den nye møntfod kan forløbe gnidningsfrit, har Kommissionen forberedt en »henstilling om foranstaltninger for at lette de økonomiske beslutningstageres overgang til euroen«⁽¹⁾, som den vedtog den 11. oktober 2000.

Den Europæiske Centralbank og de fleste medlemsstater skønnede i forbindelse med økonomi- og finansministrenes møde i Versailles, at en fremskyndet indførelse af sedler ville skabe forvirring og få forbrugerne til at tro, at indførelsesdatoen var blevet fremskyndet.

Ud over den vederlagsfri uddeling til befolkningen laver Nederlandene også — ligesom de øvrige medlemsstater — større sæt, som skal sælges til offentligheden. Uanset hvorledes der på forhånd uddeles euroer, vil det i øvrigt være muligt at foretage transaktioner i national møntfod (sedler og mønter) indtil udløbet af det tidsrum, hvor der er to valutaer i omløb, hvilket på forhånd udelukker enhver fare for, at pengeomsætningen går i stå.

Der kan sikres en vid udbredelse af de mindre møntenheder — som er nødvendige som byttepenge — uden forhåndsuddeling f.eks. ved at putte dem i seddelautomaterne, således som det foreslås i Kommissionens henstilling.